

acordarea prelungirii de vicepresedintele instantei. Mai mult decat atat, si daca s-a fi produs, nulitatea trebuia invocata cel mai tarziu la primul termen de judecata cu procedura completa, ori ea a fost aratata dupa 4 ani, cu ocazia judecarii pe fond a cauzei.

**3. Neregularitatea actului de sesizare a instantei, impusa de doua motive: neindeplinirea de catre procurorul ce a intocmit actul de sesizare a conditiilor prevazute de lege pentru a functiona la DNA si nedescrierea fiecarui act material ce intra in continutul constitutiv al infractiunii.**

Cele doua motive sunt neintemeiate.

Potrivit art. 317 c. pr. pen, „ **judecata se margineste la fapta si la persoana aratata in actul de sesizare a instantei**, iar in caz de extindere a procesului penal si la fapta si persoana la care se refera extinderea”.

Prin urmare, instanta penala, investita cu judecarea acestui proces penal nu are in competenta verificarea imprejurarilor in care procurorul ce a intocmit rechizitoriul a fost incadrat la DNA , daca indeplinea sau nu conditiile legale; **ea nu il „ judeca” pe procuror ci judeca faptele si persoanele din cauza cu care a fost investita .**

Ceea ce trebuie sa verifice instanta la prima zi de infatisare , din oficiu, este **regularitatea actului de sesizare , in conformitate cu dispozitiile art. 300 alin. (1) C. proc. pen.**

**Verificarea** rechizitoriului, ca act de sesizare a instantei, efectuată în temeiul art. 300 alin. (1) C. proc. pen., **poartă asupra actului de sesizare propriu-zis, asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege cu privire la conținutul actului de sesizare și asupra respectării dispozitiilor art. 264 alin. (3) C. proc. pen., iar nu asupra modului în care au fost respectate dispozitiile legale care reglementează efectuarea urmăririi penale.**

Prin urmare, dacă rechizitoriul a fost întocmit cu respectarea condițiilor de formă și de conținut prevăzute în art. 262, art. 263 și art. 264 al. 3 C. proc. pen., instanța nu poate dispune restituirea dosarului la procuror în vederea refacerii rechizitoriului, **potrivit art. 300 alin. (2) C. proc. pen., cu motivarea că au fost încălcate dispozitiile legale care reglementează efectuarea urmăririi penale, întrucât examinarea modului în care au fost respectate dispozitiile legale care**

reglementează efectuarea urmăririi penale este o activitate distinctă de examinarea regularității actului de sesizare și rezultă din existența separată a art. 300 C. proc. pen. și a art. 332 C. proc. pen. care reglementează restituirea cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale( în acest sens este și decizia nr. 377 din 2 februarie 2010 a I.C.C.J., Secția penală).

Chiar și în cazul încălcării acestor dispoziții, neregularitatea poate fi uneori înlăturată prin acordarea unui termen, neoperând obligatoriu restituirea cauzei la procuror( art. 300 al.2 c. pr. pen).

În cauza nu există temeiuri pentru a concluziona că nu au fost respectate „dispozițiile privitoare la sesizarea instanței”, **rechizitoriul fiind întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 262, art. 263 și art. 264 C. proc. pen. (condiții de formă și de conținut).**

**Cu privire la cel de-al doilea motiv, respectiv nedescrierea fiecarui act material ce intra în conținutul infractiunilor.**

Potrivit art. 263 alin. (1) C. proc. pen. „rechizitoriul trebuie ...să cuprindă fapta reținută în sarcina sa, încadrarea juridică ...”.

Este adevărat că inculpații din acest dosar au fost trimiși în judecată pentru infractiuni savarsite în forma continuată iar procurorul nu a arătat fiecare act material, mai exact nu a precizat pentru fiecare inculpat la ce dată, în ce împrejurări și de la ce persoană a luat mită, suma primită, eventual cine mai era prezent. Aceasta „lipsă” nu este de natură a afecta regularitatea actului de sesizare, în acest caz.

Acesta ar fi trebuit să descrie fiecare act material, dacă , de ex, fiecare în parte s-ar fi comis diferit de celelalte.

Spre ex., în cazul unui furt în forma continuată, nu s-ar fi putut trimite cauza la instanță, afirmând că , în data de -, prin efracție, inculpatul a pătruns în locuința x, aparținând lui Y, de unde a sustras suma de..., pentru ca apoi să arate că a mai comis și alte furturi, din alte locuințe și localități, la date diferite , fără a le preciza, unele pe timp de noapte, altele pe timp de zi, fără să fie descrise.

În speta de față, se reține un „mod identic de operare”, în sensul că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, primeau o sumă fixă de bani pentru fiecare declarație pe care o lucrau, astfel că, așa cum am mai arătat, procurorul nu mai avea ce să descrie.

**Intr-o astfel de situatie, instanta nu are de ce sa dispuna restituirea.**

**Ea va hotari daca va judeca doar actele materiale descrise , pronuntandu-se doar cu privire la acestea sau isi va insusi rationamentul procurorului.**

In speta, instanta isi va insusi rationamentul procurorului, avand in vedere declaratiile martorilor audiati in cauza , coroborate cu cele constatate personal de investigatorul sub acoperire si din care rezulta ca luarea de mita devenise un obicei, o practica, ca, fara nicio exceptie , se dadea o anumita suma de bani, pentru fiecare lucrare.

Gresit ar fi fost daca, fiind prins o data inculpatul luand mita , s-ar fi tras concluzia ca asa a procedat de fiecare data,( ajungandu-se prin acest rationament gresit la un anumit numar de acte materiale) ori , in cauza , nu s-a procedat in acest mod.

**4. Cu privire la nelegalitatea inregistrarilor in faza actelor premergatoare (invocarea deciziei nr. 962/2009 a Curtii Constitutionale).**

In conformitate cu prevederile art .91/1 c.pr. pen., interceptările și înregistrările audio sau video se realizează... la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impune pentru stabilirea situației de fapt ori pentru că identificarea sau localizarea participanților ...

Din analiza prevederilor art. 91<sup>1</sup> alin. (1) și (2) C. proc. pen. , rezultă că legalitatea acestora nu este condiționată de începerea urmăririi penale, putand fi autorizate și în faza actelor premergătoare.

Asemenea autorizari se dau chiar si anterior savarsirii faptei ,, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea unei infractiuni”( deci inainte de savarsirea ei), cand in nici un caz nu poate fi vorba de o incepere a urmaririi penale.( I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 10 din 7 ianuarie 2008).

Invocarea unei decizii a Curtii Constitutionale nu are relevanta ( chiar daca in motivare se sustine un punct de vedere contrar), intrucat textul nu a fost declarat neconstitucional.

Sintagma... **la cererea procurorului care efectuează sau**